

عنوان مقاله:

مطلوبیت حکمرانی از نگاه علامه طباطبائی

محل انتشار:

مجله معرفت سیاسی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اصغر صابریان - کارشناس ارشد اندیشه سیاسی اسلام دانشگاه مازندران

مرتضی علویان - دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه مازندران

رحمت عباس تبار مقری - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

علامه سید محمد حسین طباطبائی، به عنوان یکی از فیلسوفان و برجسته ترین مفسران قرآن کریم، از چهره های علمی معاصر جهان اسلام به شمار می رود. از این رو، این پژوهش پس از بررسی اندیشه سیاسی ایشان، در جایگاه یک فیلسوف سیاسی، به دنبال پاسخ به این سوال است که مولفه های مطلوبیت حکمرانی در آثار ایشان و نسبت سنجی آن با نظریه حکمرانی خوب چیست؟ یافته های پژوهش براساس گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه ای و با استفاده از چهارچوب نظری «هرمنوتیک قصدگرای اسکینر»، حاکی از این است که در نگاه علامه طباطبائی، مسئله حکمرانی وابسته به دین است و از این منظر، می توان رابطه میان دین و سیاست را رابطه عموم و خصوص من وجه دانست که بر همین اساس، سیاست به دو نوع دینی و غیردینی تقسیم می شود. «نظریه جامعه سازی اسلام»، بخشی از تبیین ایشان از مباحث اجتماعی اسلام است که در بطن آن با یک رهیافت تمدنی مولفه های حکمرانی مطلوب، تبیین می گردد. ایشان در ارتباط با حکمرانی، بر سه مولفه کلی عدالت اجتماعی و برابری، ساختار مستحکم نظام قانونی مبتنی بر اخلاق توحیدی و حق مشارکت، مسئولیت همگانی و نظارت مستمر تاکید می کنند.

کلمات کلیدی:

حکمرانی مطلوب، علامه طباطبائی، اخلاق توحیدی، عدالت، اجتماع.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1451425>

